

κουμπάρα

κουμπάρα, η, ουσ. [θηλ. του ουσ. κουμπάρος], η κουμπάρα· στον πλ. **οι κουμπάρες**, παιδικό παιχνίδι που παιζότανε ιδίως από δυο κορίτσια. Υποκορ. **κουμπαρίτσα**, η και **κουμπαρούλα**, η (βλ. λ.).

- *δεν παίζουμε τις κουμπάρες*, μιλάμε σοβαρά, σοβαρολογούμε, δεν αστειευόμαστε, δεν είμαστε παιδιά: «δε μας πήρε στα σοβαρά, αλλά δεν ήξερε ότι δεν παίζουμε τις κουμπάρες». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *εδώ*. Συνών. *δεν ισιώνουμε καρούμπαλα / δεν κολλάμε μπρίκια / δεν κουρεύουμε αβγά / δεν ξύνουμε κοιλιές / δεν παίζουμε πεντόβολα / δεν παίζουμε σπιτάκια / δεν παίζουμε (τα) κότσια / δεν παίζουμε την τυφλόμυγα / δεν παίζουμε (τις) αμάδες / δεν παίζουμε τις καβάλες / δεν παίζουμε τις κούκλες / δεν παίζουμε τις πούτσες / δεν παίζουμε τις ψωλές / δεν παίζουμε το α μπε μπαμπλόν / δεν παίζουμε το γγέω Βαγγέω / δεν παίζουμε το ένι μένι ντουντουμένι / δεν παίζουμε το κουπεπέ / δεν παίζουμε το τσινκοκολέτα / δεν πατλαντίζουμε γκαζόζες / δεν πεταλώνουμε τζιτζίκια·*

- *εμείς τι κάνουμε, τις κουμπάρες παίζουμε*; γιατί υποτιμάς την ειδικότητά μας, την τέχνη μας, τη δουλειά μας ή την εμπειρία μας, από τη στιγμή που δεν είμαστε καθόλου άσχετοι με αυτό για το οποίο γίνεται λόγος; «ποιος σου είπε πως δεν ξέρω να επιδιορθώσω το αυτοκίνητό σου. Εμείς τι κάνουμε τις κουμπάρες παίζουμε;». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *καλά* και μετά το ρ. της φρ. *κάνουμε*, ακολουθεί το *εδώ* ή το *δηλαδή*. Συνών. *εμείς τι κάνουμε, αβγά κουρεύουμε; / εμείς τι κάνουμε γκαζόζες πατλαντίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, καρούμπαλα ισιώνουμε; / εμείς τι κάνουμε, κοιλιές ξύνουμε; / εμείς τι κάνουμε μπρίκια κολλάμε; / εμείς τι κάνουμε, πεντόβολα παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, σπιτάκια παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, (τα) κότσια παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, τζιτζίκια πεταλώνουμε; / εμείς τι κάνουμε, περμανάντ σε σκαντζόχοιρους; / εμείς τι κάνουμε, την τυφλόμυγα παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, (τις) αμάδες παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, τις καβάλες παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, τις κούκλες παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, τις πούτσες παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, τις ψωλές παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, το α μπε μπαμπλόν παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, το γγέω Βαγγέω παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, το ένι μένι ντουντουμένι παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, το κουπεπέ παίζουμε; / εμείς τι κάνουμε, το τσινκοκολέτα παίζουμε(;)·*

- *παίζω τις κουμπάρες*, δεν κάνω απολύτως τίποτα, χάνω τον καιρό μου, τεμπελιάζω: «εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτός κάθεσαι και παίζει τις κουμπάρες». Από την εικόνα των μικρών κοριτσιών που παίζουν το ομώνυμο παιχνίδι. Συνών. *παίζω πεντόβολα / παίζω σπιτάκια, / παίζω (τα) κότσια / παίζω την τυφλόμυγα / παίζω (τις) αμάδες / παίζω τις κούκλες / παίζω τις πούτσες / παίζω τις ψωλές / παίζω το α μπε μπαμπλόν / παίζω το ένι μένι ντουντουμένι / παίζω το κουπεπέ / παίζω το τσινκοκολέτα·*

- *τι νόμισες, τις κουμπάρες παίζουμε*; λέγεται με ειρωνική διάθεση στην περίπτωση που φέρουμε σε αίσιο τέλος μια δουλειά ή μια υπόθεση, ενώ κάποιος ή κάποιιοι μας θεωρούσαν εντελώς ανίκανους γι' αυτό: «για να σου πω την αλήθεια, δεν πίστευα πως θα μπορούσες να μονοιάσεις τα δυο αδέρφια. -Τι νόμισες, τις κουμπάρες παίζουμε;». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *εμ*. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνών. *τι νόμισες, αβγά κουρεύουμε; / τι νόμισες, γκαζόζες πατλαντίζουμε; / τι νόμισες, καρούμπαλα ισιώνουμε; / τι νόμισες, κοιλιές ξύνουμε; / τι νόμισες, μπρίκια κολλάμε; / τι νόμισες, πεντόβολα παίζουμε; / τι νόμισες, σπιτάκια παίζουμε; / τι νόμισες, (τα) κότσια παίζουμε; / τι νόμισες, τζιτζίκια πεταλώνουμε; / τι νόμισες, την τυφλόμυγα παίζουμε; / τι νόμισες, (τις) αμάδες παίζουμε; / τι νόμισες, τις καβάλες παίζουμε; / τι νόμισες, τις κούκλες παίζουμε; / τι νόμισες, τις πούτσες παίζουμε; / τι νόμισες, τις ψωλές παίζουμε; / τι νόμισες, το α μπε μπαμπλόν παίζουμε; / τι νόμισες, το γγέω Βαγγέω παίζουμε; / τι νόμισες, το ένι μένι ντουντουμένι παίζουμε; / τι νόμισες, το κουπεπέ παίζουμε; / τι νόμισες, το τσινκοκολέτα παίζουμε(;)·*

- *τις κουμπάρες παίζατε*; έκφραση αμφισβήτησης, που απευθύνεται σε κάποιον που δηλώνει ότι δεν ανέπτυξε ερωτική δραστηριότητα με μια γυναίκα, παρόλο που ήταν μόνοι τους πολλή ώρα, ιδίως σε κλειστό χώρο: «μη μου λες πως δεν κάνατε τίποτα, όταν σας έκανα τσακωτούς! Τι διάολο, τις κουμπάρες παίζατε όλο τ' απόγευμα μέσ' στο δωμάτιο;».